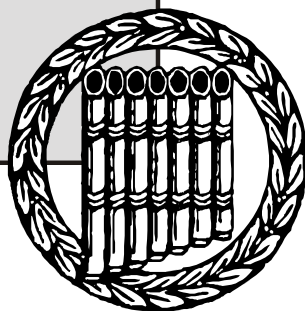

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

3

září
2003

ročník 7

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Titulní obr. St. Hlinovský motiv na břehu

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Výroční zasedání SO
Mladoboleslavští OS
Klub OS Tábor
Mezikrajové setkání v Hradci
Vystupte na svůj M. Everest

Výpravy strakonických OS

PRO ZAMYŠLENÍ

Severočeská družina SO
Letní zamyšlení
Tábor u Terčiny Huti
O skautu Toníku Sochorovi
Abahoa
Havraní skály
Navždy opustili skautskou
stezku

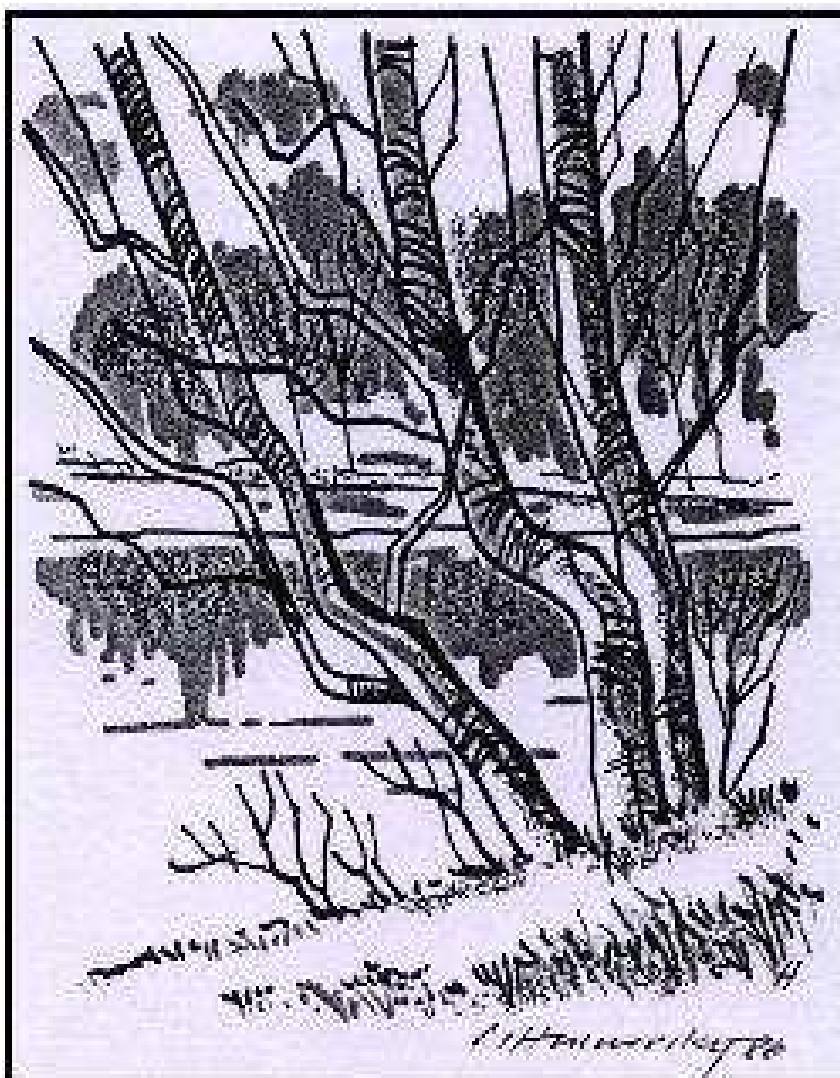
RŮZNÉ

Foglarova ulice
Náčelnická pošta
Kvíz PEL - MEL

RESUMÉ

PŘÍLOHY

Národní skautský památník
Skautské dějiny 1968 až 1970
Nadace Jaroslava Foglara

Stovky skautů a skautek prošly za nesmírného utrpení branami komunistických pracovních koncentračních táborů a věznic. Mnoho našich bratří a sester z tohoto důvodu předčasně zemřelo. Mnoho jich dodnes trpí a umírá různými chorobami, a to často zhoubnými, jejichž příčinou byla radioaktivita z jáchymovských a příbramských šachet. 17. listopadu 1989 komunistický režim padl. Skončila éra zatýkání a poprav. Nedopusťme, aby ještě někdy v budoucnu musel český skauting platit další krvavou daň. Proto buďme ostražití. Braňme demokracii a svobodu všemi lidskými prostředky.

Vám, bratři a sestry, kteří jste obětovali své životy za vlast, slibujeme, že budeme na stráži !

Závěr proslovu br. Františka Bobka - Stopaře, přednesený při odhalení Skautského národního památníku

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis pracovní porady Odboru pro vzdělávání NOS Praha 10.4.2003

Přítomni: sestra Taťána Rudolfová, bratři Jiří Klaban, Bohuslav Řeháček, Ivo Slavíček, Ivan Veselý a Jiří Žáček. **Omluveni:** ses. Zd. Krejčová

Přijatý program jednání: ▪ osnova semináře pro vůdce klubů ▪ osnova činovnícké zkoušky OS
▪ formování regionálních vzdělávacích center ▪ zásady klubové zkoušky OS.

Jednání ▪ zahájeno motivačním kvízem a rozpravou o problematice vzdělávání a výchovy ve kmeni OS
▪ Br. Slavíček přečetl zápis minulé porady Výchovného odboru NOS.

Přijatá stanoviska: V široké rozpravě byly projednány návrhy Klubové (nováčkovské) zkoušky OS, odborných seminářů OS a Činovnícké zkoušky OS.

Úkol 1: Připravit pracovní osnovy pro klubovou (nováčkovskou) zkoušku OS, semináře a Činovníckou zkoušku jako podklad pro projednání a tvorbu definitivních náplní těchto zkoušek.

Zajistí: br. Kubát **T:** příští zasedání odboru

Příprava programu řízené rozpravy na kmenové poradě. Bylo rozhodnuto podat informaci o systému Protom a zorganizovat ukázkou se záměrem seznámení s tímto systémem.

Úkol 2: Připravit informaci o systému Protomy vytvořeném Skautskou univerzitou Pardubice v rozsahu 20 minut.

Zajistí: br. Klaban **T:** kmenová porada

Úkol 3: Připravit praktickou ukázkou vyhledávání a užití jednotlivých úkolů Protomů pro účastníky kmenové porady, v rozsahu 45 minut, vč. vytvoření písemných ukázek v rozsahu 16 sad (pro krajské zpravodaje a NOS)

Zajistí: br. Klaban **T:** kmenová porada

Zápis 22. zasedání Náčelnictva kmene OS (UNOS) Praha 12.6.2003

Přítomni: sestra Adeéová, bratři Slavíček, Chládek, Kolečkář, Jech, Kubát, Moravec, Žáček, Müller, Beránek, Köhler, Kalenda. **Omluveni:** br. Husník.

Přijatý program zasedání: ▪ projednání zápisu z Kmenové porady 2003 v Moravské Třebové
▪ hodnocení Kmenové porady ▪ projednání stanoviska k textu: „Nový výchovný program Junáka“
▪ zpráva zahraničního zpravodaje bratra Jecha ▪ bratr Slavíček informoval o pozvání na konferenci suregionu střední Evropa v Lichtenštejnsku ▪ projednání organizačního zajištění výboru subregionu střední Evropa v 10/2003 v ČR ▪ jmenování zpravodaje pro výchovu.

Usnesení 22/1 Kmenová Porada OS 2003 konaná ve dnech 16. – 18.5.2003 v Moravské Třebové splnila své poslání. Přijato: 10:0:0

Usnesení 22/2a UNOS zásadně souhlasí se závěrem Kmenové porady 2003 a zdůrazňuje nutnost účasti činovníků s dlouholetou vůdcovskou praxí na zpracování analýzy současného výchovného systému Junáka. Účast komerční agentury považuje UNOS za scestné, protože odporuje všeobecným zásadám skautingu. Členové kmene OS jsou připraveni k účasti na zpracování analýzy.

Bratr Jech informoval o Evropské konferenci ISGF v Anglii.

Úkol 22-1 UNOS ukládá zahraničnímu zpravodaji s ekonomickým oddělením ÚJ vyjednat platbu zálohy a doplatku na Evropskou konferenci ISGF v Anglii. Odpovídá: bratr Jech Termín: září 2003

Bratr Jech dále informoval o tom, že na konferenci v Banské Štiavnici (SK) je přihlášeno celkem 14 účastníků. Složení delegace: bratři a sestry Slavíček, Slavíčková, Adeéová, Adamec, Bobek, Skácel, Skácelová, Kohler, Soukup, Gurecký, Lajczyk, Obrátil, Kolečkář, Jech.

Usnesení 22/2b Na jednání konference v Banské Štiavnici česká delegace navrhne námět: „Doplňování historie ISGF“ a předloží k tomu metodický podklad. Přijato: 10:0:0

Bratr Slavíček podal zprávu o své účasti na československo - polském setkání ve Varině (SK) a organizačním zajištění výboru subregionu střední Evropa v 10/2003 v ČR.

Usnesení 22/3 UNOS souhlasí s organizačním zajištěním zasedání výboru ISGF Přijato: 11:0:0

Usnesení 22/4 UNOS jmenoval br. Vladimíra Köhlera zpravodajem pro výchovu a vzdělání kmene OS s hlasem rozhodujícím. Přijato: 11:0:0

Zápis pracovní porady Odboru pro vzdělávání NOS Praha 17.6.2003

Přítomni: sestra Taťána Rudolfová, bratři: Jiří Klaban, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Bohuslav Řeháček, Ivo Slavíček, Ivan Veselý, Jiří Žáček **Omluveni:**, ses. Zd. Krejčová.

Přijatý program jednání: ▪ osnova semináře pro vůdce klubů OS (3. čtení) ▪ osnova činovnícké zkoušky OS (2. čtení) ▪ koncept přijímání nových členů klubů, kteří neprošli skautskou výchovou ▪ postgraduální kurzy připravované RCV kraje Plzeň, K. Vary, již. Čechy ▪ projekt publikace prací LŠ OS, připravuje ses. I. Růžičková, název LŠ OS ▪ příprava základní koncepce příručky OS ▪ program odboru do kmenového sněmu OS.

Doporučení: Krajiští zpravodajové vypracují přehled vůdců klubů a jejich zástupců a činovníků OS ve vyšších organizačních jednotkách (ORJ, KRJ), kteří mají vůdcovské zkoušky a předají br. Köhlerovi.

Doporučení: Respektovat článek Statut o přijímání členů do klubu. Jako podmínky doporučit klubům krajní limity účasti na programu klubu (ve „zkušební“ lhůtě), ověření znalostí podle osnovy neprovádět jako zkoušku, ale ponechat jako pohovor apod. Přijetí bude přiznáno na základě doporučení dvou členů klubu, projednáním v radě klubu a nadpoloviční většinou členů klubu.

Doporučení: Nebylo by vhodné užít v názvu jméno činovníka, vhodnější bude **vyhledat nezávislý název typu: Fenix, Valdek, Walden** apod., ke kterému bude možné nalézt symboliku a legendu. Pro návrhy využít společnou rozpravu pléna, kruh LŠ, příp. dalších skupin, návrhy předat náčelnictvu.

Poselství ke Dni společenství ISGF

Zasíláme vám poselství k 50. výročí našeho zrodu 25. října 2003 a doprovázíme je pozdravy a přáními mnoha dalších příležitostí tento den oslavovat!

Jako členové ISGF pocházíme z různých prostředí s rozmanitými kulturními zázemími; avšak jednou z našich velkých radostí v rámci světové organizace je, že objevujeme a nacházíme cesty, jak vzájemně pochopit naši různost a cenit si i těšit se z těch věcí, které máme společné.

Všude na světě jsou výročí zrodu spojena s předáváním a přijímáním darů.

Tomu odpovídá, že se ISGF rozhodlo oslavit tyto jedinečné padesátiny tím, že vyzvalo své členy k předávání a přijímání darů v podobě „dobrých činů“. Je skvělé slyšet a číst o té rozmanitosti „dobrých činů“: darování našeho času, energie, pozornosti, praktické pomoci a služby.

Tradice konání dobrých činů každý den zahrnuje způsob jejich konání taktně a někdy dokonce anonymně. Řada našich členů měla potíže s tím, aby přesně „popsala své dobré činy“, nicméně nesdělíme-li to, jak se pak svět dozví, že souhlasíme se zásadou, že „člověk se žije tím, co dostává a žije tím, co dává“?

Oslavy narozenin jsou často spojeny se světlem svíček, jejichž plamen symbolizuje mnohé, včetně vzpomínek a doufání. Výročí a narozeniny ale nejsou šťastnými mezníky v životě pro každého. Nezapomínejme na ty, kdo se cítí zapomenutí a ztrápení, protože jim uběhl další rok bez úlevy ve strádání, v úzkostech, bolestech, odloučení od jejich drahých. Jsou to oběti rasové nenávisti, političtí vězni, vyvrženci společnosti kvůli drogám, AIDS, mentálnímu onemocnění a dalším případům nešťastného osudu; pro ně může další výročí posílit jen další izolaci, osamění a ztrátu naděje. Hledíme-li do plamene, myslíme na ně a jednejme podle všech svých možností tak, abychom jim „podávali pomocnou ruku“ nejen letos, ale každý rok.

Mihotání plamene vyvolává mnohé vzpomínky. ISGF, je do určité míry schránou paměti a může zprostředkovat napojení na pionýrské začátky při zakládání chlapeckého i dívčího skautingu. Mladí by si měli vážít jejich odkazu a my bychom měli vyprávět tak, aby se někdy mohli i zasmát!

Potřebují dozvědět se, že my jim nechceme nucovat naše pojetí a názory, ale že jim chceme dodat kuráže, aby rozvíjeli vlastní rituály, odpovídající současnému způsobu života tak, aby motivovali dnešní generaci.

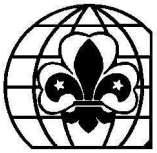
Podporujeme hnutí skautů a skautek, která nyní hledají nové základy a otvírají možnosti pro rozvoj chlapců, dívek, mladých žen a mužů tak, aby dosáhli svých možností a stali se světoobčany. Zároveň je třeba uchovávat základní hodnoty, které uznáváme a jež nám poskytují vizi a skutečnou naději do budoucna, když se znovu zadíváme do zářícího plamene. Svíčky a oheň jsou na celém světě stejné a mohou být znamením jednoty.

Doufáme, že společně jako členové ISGF, které zahrnuje mnoho ras, mnoho způsobů víry a je nepolitické, budeme znamenat sílu směřující ke sjednocení a míru v tomto světě plném trápení a že jednou dokonce bude více důvodů k oslavě, až nastane výročí 100 let existence ISGF v roce 2053, protože přispějeme k žádoucím změnám.

Tak, jak prožíváme své osudy, zažíváme šedé dny i období zvrátů a dny osvicení, kdy je vše jasné, plné radosti a naděje. Nechť je tento padesátý Den společenství pro každého z nás naplněn radostnými vzpomínkami a nadějemi, a nechť tento den ještě mnohokrát můžeme prožít...

Helen Barker Presidentka ISGF

ZE SKAUTSKÉHO

světa

ZPRAVODAJ ISGF

elektronické zpravodajství

V červenci 2003 vyšlo první elektronické číslo Zpravodaje ústředí. J distribován na e-mailové adresy zahraničních zpravodajů a národních organizací (gild). Uvádíme výběr zajímavostí z tohoto zpravodaje (plné znění v angličtině je u br. Thora, Kamzíka, a Goge).

Členské poplatky Světový výbor ISGF projednával současný systém příspěvků, který je založen na odvodu z národních organizací ISGF se závěrem, aby tento způsob byl dále prohlouben tak, aby podporoval růst členů ISGF.

Kniha k historii Aby se zvýraznilo 50. výročí ISGF, hodlá Světové ústředí vydat brožurku k historii ISGF (1953-2003). Velice by ocenilo, kdyby mu byly zaslány fotografie, přibližující aktivity národních členských organizací (z minulosti i ze současnosti). Tyto fotografie by bylo potřeba předat Světové kanceláři, jak jen to nejrychleji půjde.

Světová konference ISGF v roce 2005 Výbor požádal Norsko, aby posunulo její konání tak, aby nedošlo ke kolisi se světovou konferencí WAGGGS (20. –24. června 2005 v Jordánsku). Světová konference ISGF tedy bude v ve dnech 12. až 17. června 2005 v Lillehammeru.

Bahrain Oldskauti a oldskautky tohoto státu požádali o plné členství v ISGF, což je právě prověřováno. Bude-li žádost přijata, stane se 56. členskou zemí.

Webové stránky ISGF byly inovovány a svěřeny profesionáloví.

Jubilejní odznak “50. let ISGF” byl už prodán v počtu 4000 kusů!

Evropský region ISGF V říjnu 2003 bude Světový výbor projednávat návrh charty evropského regionu. Konečná verze charty bude předložena Evropské regionální konferenci v roce 2004.

Ambadorská gilda (o níž jsme informovali v minulém čísle KN) při svém výročním západoevropském zasedání dne 16. června přijala dalších 8 nových členů, čímž překročil její celkový počet členů číslo 50. Do jednání Světové konference ISGF v Lillehammeru by chtěla mít více než 80 členů (kontakt: předseda Niels Rosenbom. niro@mail.tele.dk).

Současný generální sekretář WOSM Dr. Jacques Moreillon odchází v roce 2004 do důchodu (bude mít 65 roků). Světový výbor WOSM vyzývá proto k návrhům na jeho nástupce, kterého hodlá jmenovat při svém zasedání v říjnu 2003. Budoucí generální sekretář/ka WOSM se ujme svých povinností v dubnu 2004.

Výběr a překlad Kamzík

PÉČE O DUCHOVNÍ ROZMĚR

u kmeni OS Junáka

Zpráva pro účastníky setkání SK- PL-CZ květen 2003, Varín, Slovensko

Vnitřní ovzduší v Kmeni OS Junáka – Svazu skautů a skautek ČR se po stránce péče o duchovní rozměr skautingu ve své podstatě liší od situace v České republice (srovnávám situaci se školstvím) v těchto aspektech:

▪ Kmen OS i jeho kluby bez výjimky uznávají tři principy, určované Mezinárodním skautským společenstvím, zatímco ve státní sféře ČR je zvláště školství přísně „nekonfesijní“ a „péče o duši“ se do velké míry redukuje na výchovu etiky (jen jako součásti občanské výchovy, resp. na vyšších stupních v oborech filosofie).

▪ Kluby OS, střediska i vyšší organizační jednotky Junáka, včetně ústředí, mají ve své struktuře zakotvenu činovníckou funkci duchovního zpravodaje (výchovného činovníka bez požadavku na náboženskou příslušnost), respektive duchovního rádce (obvykle duchovního některé z církví, resp. v církvi, činného a kvalifikovaného laika), takové organizační stupně, které ve školství odpovídají funkci duchovního zpravodaje, najdeme jen přibližně u psychologických pracovníků, pracujících při školách nebo pro ně externě.

▪ Ústředí Junáka má svoji „duchovní radu“, organizačně nazývanou „Odbor duchovní výchovy“ (dále ODV), skládá jednak z „ústředních duch. rádců“ delegovaných církvemi (Řím. katolickou církví, Církví československou evangelickou a Církví adventistů s. d.), dále ze zástupců dvou ekumenických lesních škol (Dk a Chk), dvou redaktorů (Skautingu a zpravodaje ODV „Na dobré stopě“, ten je zároveň „delegátem“ náčelnictva kmene OS) a dalších dobrovolníků. Odbor vede místonáčelník Junáka.

Samotná praxe v klubech OS a v náčelnictvu Kmene OS Junáka se však od „ideálu“ popsaného výše liší:

▪ Péče duchovních rádců o DR je v některých klubech a v NOS je svěřena profesionálním duchovním (povětšinou z řad duchovních Řím. katolické církve) anebo ji soustavněji provádějí kvalifikovaní laici, jako příklad mohou sloužit soustavná úvodní zamyšlení na morální a

duchovní (někdy přímo náboženská) témata při jednáních NOS i kmenových porad.

▪ Do širší „péče o duši“ v klubech i v Kmeni OS tradičně patří kulturní programy, soustavné návštěvy kulturních památek, kulturních představení i účast na charitativních (kulturních) akcích a v neposlední řadě buď vlastní nebo s mladými kmeny pořádané kulturní dny.

▪ Nezanedbatelným aspektem „péče o duši“ v Kmeni OS jsou na všech úrovních osobní kontakty a zvláště mezilidská spoluúčast na osudech, které sestry a bratry z řad OS potkává, církevní termín pro tuto rovinu je „pastorace“. V oldskautských řadách ji však nekonají povětšinou profesionální duchovní, nýbrž vůdcové klubů, resp. duchovní rádcí z řad kvalifikovaných laiků.

Spokojenost s tímto stavem není přesto velká, nedostává se jednak času na straně profesionálních duchovních a na druhé straně není dostatek kvalifikovaných laiků. V rámci tzv. „odborných činovníckých kvalifikací“ se však „blýská na časy“, neboť při nejmenším z poloviny jsou nositelé v oboru „Myšlenkové základy skautingu a historie“ (přezkoušení kvalifikovaní lektoři a zkušební komisaři pro čekatelské a činovnícké zkoušky) buď přímo aktivními křesťany, anebo „vyznávají“ obecné duchovní hodnoty, které představují jejich vlastní pochopení prvního principu skautingu, „povinnosti k Bohu“ - jako péči o hodnoty, přesahující hodnoty čistě materiální. Tyto sestry a tito bratři jsou povětšinou zároveň členové instruktorských týmů lesních škol (včetně LŠ OS). Někteří další „pečovatelé o DR“ z řad OS spolupracují na „skautských duchovních obnovách“ vedených obvykle katolíky a částečně organizovaných ekumenicky (tj. za účasti více církevních

denominací, anebo vedených přímo skautskými členy jiné než katolické církve).

Pro úplnost je však nutné rovněž uvést, že v některých klubech OS existuje situace obdobná jako ve školství, totiž že jejich vedení přísně dbá na „nekonfesijnost“ a vede své členy ve své podstatě k období praxe státu, tj. že chápou „péči o duši“ je výhradně soukromou záležitostí a nijak do ní nezasahují, v programu takových klubů však přesto najdeme jak „pomoc bližnímu na veřejnosti“, (vč. účasti na podpořných i charitativních akcích) tak péči o vlastní členy osobní spoluúčastí na jejich osudech.

Informační zdroje pro „péči o DR“ jsou v zásadě tři: časopis „Skauting“, vnitřní čtvrtroční časopis „Kmenové noviny“ a „Na dobré stopě“ (tzv. duchovní rádce skautských oddílů). V rámci www.skaut.cz má odbor DV zvláštní stránky, kde jsou vyvěšovány také dokumenty, týkající se praktické pomoci: při přípravě slibu, pro řešení konfliktů se sektami apod. Také redakce Skautingu s větší pravidelností vede „okénko“ k duchovnímu rozměru. Praha, květen 2003.

delegát NOS v ODV Junáka a ústř. duch.
rádce za Církev českobratr. evang.

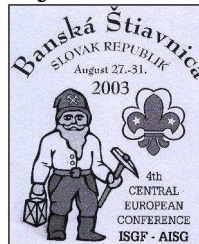
Poznámka: Ve zprávě jsou využity také informace duchovního rádce NOS br. Františka Radkovského, biskupa Řím. katolické církve v Plzni a informační zdroje Odboru duchovní výchovy.

Kamzík

4. KONFERENCE

Subregionu ISGF

V rudném hornickém městě Banská Štiavnica se ve dnech 27. až 31. září 2003 zúčastnilo 13 delegátů kmene OS Junáka a jedna česká členka naší skautské emigrace, tedy celkem 14 českých oldskautek a oldskautů. Celkový počet účastníků překročil 200 osob. Významné také bylo, že se konference zúčastnila presidentka celého ISGF *Helen Barker* i jeho generální tajemnice *Faouzia Khouk*. Jakmile rada subregionu pošle úplný záznam o jednání, budeme v Kmenových novinách informovat podrobněji. Organizátorům bohatého skautského i kulturního programu ze Slovenské gildy jsme na místě srdečně poděkovali.

Thor a Kamzík

Z KLUBŮ

SVOJSÍKŮV ODDÍL

Výroční zasedání

(13. 9. 03) Zasedání se konalo, již tradičně, v aule Státního zdravotního ústavu na Vinohradech (Praha 10, Šrobárova 48) za účasti 160 členů oddílu (omluveno 226). Jednání zahájila v 10 hodin vůdkyně SO, ses. Hana Bouzková, uvítáním účastníků. Předložený program byl přijat.

- Po zahájení junáckou hymnou a uctění památky zemřelých nechala ses. Bouzková schválit program jednání Před zprávou přečetla s. Bednářová „pár slov“ od Josefa Čapka. Poté byly přečteny zdravice od Náčelnictva a starosty, které zasedá ve

stejném termínu jako SO. Pozdrav od náčelnictva kmene OS přednesl br. Jech.

- Zprávu o činnosti SO v uplynulém roce přednesla vůdkyně oddílu ses. Bouzková. Mimo jiné sdělila: „oddíl má 518 členů, z toho 368 mužů a 150 žen“. Br. Petrášek odstoupil pro nemoc, jeho funkci budou zatím vykonávat br. Vaněk tajemníka a br. Padrlík hospodáře. Připomněla příspěvek oddílu na poškozené povodněmi získané sbírkou členů oddílu 6500 Kč, od br. Petráška 500 Kč, a 10 000 Kč z konta SO. Závěrem poděkovala rádcům družin za jejich celoroční práci, br. Pechovi a Ruskovi za Skautské listy a správě ústavu za bezplatné zapůjčení auly.

- Zpráva za tajemníka a hospodáře přednesla ses. Housková. Stav financí celkem 36984,60 Kč; v hotovosti oddílu činí 9284,60 Kč, na účtu je 27700 Kč. Zpráva byla přijata bez výhrad.

- Následovalo schválení návrhu nových členů SO pro r. 2003 (s výjimkou pozastavení jednoho člena) bez výhrad.

- Sestra Vlasta Macková připomenula 75. výročí vzniku WAGGGSU, ve kterém upozornila, že dívčí kmen byl zakládajícím členem. Na přání z pléna bude text k dispozici družinám.

- Br. Müller, předseda HK, přednesl zprávu o činnosti historické komise.

- Po přestávce vystoupil br. Šolc s tématem „Jak se nám změnil svět“. Velmi spontánně byla přijata jeho „výzva proti strachu“, v níž vyjádřil postoje k hrozbě terorismu. Připomněl také skupinu Zbojníků, vzniklou 1939, která nebyla nikdy nikým zvenčí infiltrována a která odeslala na 1000 zpráv londýnské vládě.

- Následovaly zprávy rádců družin, byly stručné a výstižné ukázaly pestrou paletu tradičních činností a nových podnětných nápadů. Z tématu vybočila pouze zpráva

br. Havla Šmída, ve které upozornil na významná a doložená historická data související s připravovaným výročním vznikem kmene dospělých. K tomuto vystoupení upozornil br. Žáček na několik podnětných událostí, které předcházely legislativnímu vzniku kmene dospělých.

- Br. Písko přednesl krátké zamyšlení nad smyslem a dalším posláním SO. Téma bylo velmi aktuální a nekonvenční. Také tento text bude k dispozici družinám.

- Ve volných návrzích z pléna byl přednesen a přijat text ke snahám zadat tvorbu „nového programu“ Junáka poradenské firmě. Jeho znění bude v příloze zápisu z jednání.

- Po skončení se odebrali někteří účastníci k Svojsíkova hrobu na Vyšehrad.

V „různém“ byl přečten příspěvek br. Lešanovského, který musel neodkladně ze zasedání odejít. Vzkázal, že v současné době pracuje na korekci publikace „Se štítem a na štítě“. Následně hodlá věnovat svou pozornost námětu „Vliv skautů komunistů na naše hnutí“.

Jednání proběhlo podle přijatého programu. Zakončili jsme zpěvem druhé sloky junácké hymny.

PŘEDSTAVUJE SE

okres Mladá Boleslav

V poslední době dostávám z různých míst namísto zpráviček celé přehledy o činnosti klubů a jejich početních stavech. Neškodí se s nimi seznámit.

(Mladá Boleslav) Mezi neaktivnější patří určitě boleslavský klub OS, který se velmi dobře stará o vzdělávání svých členů. Na každé schůzce klubu, které

jsou jednou za dva měsíce, je zařazena přednáška na téma životní prostředí, numismatika nebo skautské sběratelství. Kromě toho se zúčastňujeme i různých výstav. Výbornou úroveň má cyklus přednášek o historii města Mladá Boleslav, který pro náš klub připravuje historik PhDr. Herčík.

Klub OS rovněž připravuje každoročně „Skautské Vánoce“. Poslední Vánoce jsme pro velký zájem pořádali v sále kulturního střediska „Svět“, kde se nás sešlo 65 skautů a skautek. Vlčata a světlušky předvedly pásmo písniček a krátkých scének ze skautského života. Náladu dodávala brodecká kapela „Šedí vlci“ a „Aqua“.

V únoru klub pořádal „1. skautský countrybál“, který se rovněž uskutečnil v sále kulturního střediska „Svět“. K tanci a poslechu hrála kapela „Aqua“, která se stane zřejmě skautskou kapelou. Velký úspěch měla i bohatá tombola, a tak 75 účastníků bylo velmi spokojeno a hodnotí bál jako velmi zdařilý.

Dále klub OS organizuje každý měsíc jednodenní vlastivědnou vycházku, na které je průměrná účast 24 sester bratří. V březnu to už byla vycházka v pořadí 23. Mezi nejzdařilejší akce v loňském roce patřil třídní pobyt na táboře 3. smečky vlčat ze střediska „Dakota“, kterého se zúčastnilo 14 členů klubu OS. S vlčaty jsme hráli hry, ale nejhezčí byly večery, kdy jsme při ohýnku v tee-pee společně při harmonice zpívali a vzpomínali na naše skautské mládí.

V letošním roce v červnu pořádá klub OS 5denní pobyt v chatě v Krkonoších. Zatím máme 15 přihlášených.

V ostatních klubech je činnost slabší, i když všichni členové pracují ve střediscích a podílejí se na přípravě čekatelských a vůdcovských zkoušek.

Klub OD Bělá každoročně organizuje zavírání a otvírání studánek za účasti

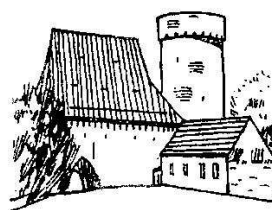
veřejnosti. V Brodcích se členové podíleli na opravě kluboven a na přípravě okresního kola závodu ABS. Velmi aktivní je i kapela klubu OS „Šedí vlci“, která hraje i při různých charitativních akcích.

V současné době máme v okrese registrováno 5 klubů OS.

Ve středisku	počet členů
„Dakota“ Mladá Boleslav	29
„Povodeň“	6
Brodce	14
Dolní Bouzov	9
„Svornost“ Bělá p. Bezd.	8
Celkem	66

F. Ulč - Bobr

KLUB OLDSKAUTŮ TÁBOR

(Tábor) Meziklubové celodenní setkání OS klubů z Tábora, Strakonice, Prachatic a Písku, na které jsem případně zájemce

zvala v minulém čísle Kmenových novin, máme za sebou. Konalo se dne 10. června v areálu Sezimova Ústí. Sjelo se nás kolem čtyřiceti. Prožili jsme všichni opět jeden nezapomenutelný a neopakovatelný den. Po oficiální části, vztyčení vlajky ISGF, hymně, zatnutí sekyrky a zahájení pracovního dne se soutěžilo.

Nejdříve soutěže jednotlivců, kdo měl chuť, náladu a také trochu sílu vzhledem k panujícímu horku, vyzkoušet šipkování, házení hadrákem, tenisákem, vaječný slalom a také přemísťování fazolek čínskými jídelními hůlkami, měl možnost. Za zmínku stojí, že právě v soutěži v „čínské kuchyni“ zvítězil bratr Eda Macner ze Strakonice, přemístil za jednu minutu 30 fazolek! Zkuste si to také!

Další na pořadu byl malý oldskautský Svojsíkův závod. Tři pětičlenná družstva, za Tábor, za Strakonice a smíšené z Prachatic a Písku, oprašovala své znalosti z historie a zeměpisu Česka, přírodě, šifrování, uzlování a pod. Po urputném boji zvítězili Táborští, z čehož se všichni nezřízeně radovali. Důvod? Setkání i soutěže mají tradici, jak u Tábořských v Sezimově Ústí, tak u Strakonických v Novosedlech, a Tábořským se již delší čas nepodařilo zvítězit, končili na posledních místech.

Po dobrém obědě se všichni sešli u táborového kruhu, vyměňovali se zkušenosti z práce klubů, prohlížela kronika. Přišla i řada na několik výstupů, dramaturgie Tyroláka se líbila a maňásková scénka „O spanilé jízdě bratra Žižky do Strakonice“, končící reklamou na strakonický pivní mok, rovněž.

I přes parný den se podařilo opékat nezbytné špekáčky. Mezitím všim se nezapomnělo zpívat – od skautských přes trampské až po národní zněly písničky areálem celé odpoledne, až do pozdního večera (19 hodin).

Neměla bych zapomenout ani na malé dárky, Strakoničtí od nás dostali maňáska, skauta v polním kroji s pravou KPZ a se šátkem ISGF a oni zase přivezli vtipné blahopřání našemu bratrovi Vacíkovi, Samovi, kytaristovi klubu, kterému je letos 80 let. Jistě měl radost i ze starých trampských zpěvníků, které dostal.

Celý den tak probíhal v dobré náladě a pohodě a zcela určitě v nás všech zůstal pocit skautské sounáležitosti a hezkých vzpomínek. Připravujeme se teď na září, kdy OS Strakonice organizuje meziklubové setkání jihočeských oldů a které nám loni vzala velká voda.

Mezitím náš klub ovšem čeká několik prázdninových výletů na tradiční místa.

Půjdeme zkontrolovat, kolik letos vykvetlo „d'áblíků bahenních“, opravit skautskou mohylku v Příběnicích a okouknout zříceninu Kozího hrádku. Na Novosedly se již všichni těšíme.

Hana Jančíková - Hájoška

MEZIKRAJOVÉ OLDSKAUTSKÉ

setkání k 85. výročí

(Hradec Králové 31.5.03)

Sjeli jsme se vlakem i pěšky, auty i na kole u Památníku bitvy 1866 na Chlumu u Hradce Králové přesně v 11 hodin a vzdor vedru, nás bylo opravdu hodně. Zastoupeny byly kluby z Pardubic, Hradce Králové, Chlumce n. Cidl., Nové Paky, Jablonného n.O., Lanškrouna, Žamberka a dokonce i Děčína. Přivítali nás zpravodajové kraje Pardubického a Královéhradeckého, Joe a Bobina, a pak krátce promluvil místonáčelník OS br. Carda. Připomněl výročí českého oldskautingu, které je úctyhodné nejen v měřítku evropském, ale i celosvětovém.

Dále byl už program volný, většina navštívila Památník a další doklady tragické bitvy v okolí, mnozí se vyšplhali na novou, krásnou rozhlednu. Ale to nejlepší snad bylo přátelské popovídání s lidmi blízkými, sdělování nových zkušeností i zážitků v životě skautském. Při posezení chutnalo občerstvení a naše oldskautské šátky zářily ve sluníčku a poutaly pozornost ostatních návštěvníků.

A proto i v budoucnosti využijeme každé příležitosti k vzájemnému setkávání, stálému poznávání nových míst i událostí, a konec konců i k tomu prohýbání naší schránky tělesné, To všechno je velmi potřebné pro seniorskou etapu našeho života skautského.

Jana Skácelová - Pam

VYSTUPTE

na svůj Mount Everest

Tak zazněla výzva adresovaná všem skautům, aby se připojili ke vzpomínkové oslavě padesátého výročí dobytí Mount Everestu (8.848 m.n.m.). Dne 29. května 1953 vystoupili jako první na tuto nejvyšší horu Edmund Hillary a Tenzing Norgayi.

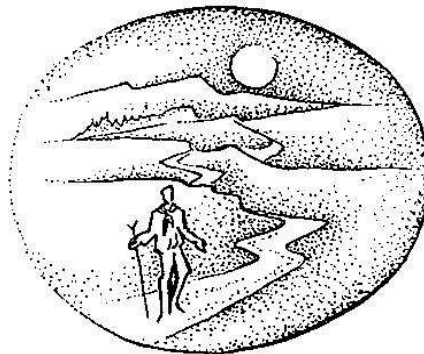
A my tu výzvu přijali. Ve dnech 24. až 31. května vystoupila tříčlenná skupina, kterou vedl ledečský oldskaut (77), vedoucí našeho 37. klubu OS, na nejvyšší vrcholky Malé Fatry na Slovensku, včetně Velkého Kriváně (1.709 m n.m.).

Ledečtí oldskauti se rozhodli oslavit toto výročí řadou namáhavých výstupů a při tom v tomto týdnu putování ještě navštívili památník francouzských partyzánů u Varína, symbolický hřbitov Prokopa u Vrútek, Strečno i kysucký skanzen lidových staveb ve Vychylovce v podhůří Kysuckých Beskyd.

Tak jsme se mohli připojit k ostatním skautům, kteří uposlechli výzvy, kterou tenkrát před padesáti lety přijal Edmund Hillary se svým průvodcem, vyjádřenou slovy: "... Byla to výzva a my odložili všechno ostatní, abychom ji přijali ..."

Pro naši družinu 37. klubu OS, to byla zároveň oslava výročí jejího založení, protože právě před 35 lety, dne 5. 6. 1968, byla ledečským oldskautům pod vedením profesora Mariana Vágnera, který zemřel v roce 1969 na následky věznění za svoji skautskou činnost, řádně potvrzena registrace Ústředím skautské výchovy. Slavnostní schůzka byla svolána na den 5. 6. 2003, kdy uplynulo právě těch 35 let činnosti. Tam mohla být už podána zpráva o výsledku výpravy, vzpomenu bratří, kteří byli u založení střediska Junáka v Ledči v roce 1945, i těch z roku 1968.

Tradice oldskautů nebyla nikdy přerušena, o čemž svědčí loňský už 37. ročník vánočního pochodu na Melechov, 33. ročník jarní Doubravky, loňské jedenácté putování se stanováním na Šumavě, každoroční „reminiscence“, i opakované setkávání na Orlovech, z nichž to první bylo v roce 1970 ještě za účasti prvních skautů, kteří přišli tenkrát pěšky až z Prahy s nákladem tábornických potřeb.

Třebaže na většinu už doléhá stáří, zůstávají věrni a nezapomínají ani ti, kteří už Leděč opustili, a přesto se podle svých možností vracejí.

Sonny

VÝPRAVY

strakonických oldskautů

(Strakonice) Do klubu jsme dostali pozvánku na vernisáž výstavy obrazů pana Pelešky, kterou uspořádala obec Slaník k jeho 70. narozeninám. Zúčastnili jsme se této oslavy v pátek 16. května a zhlédli jsme obrazy z různých zákoutí Slaníku i kytice ve vázách a perokresbu, portrét malířovy matky. Pak jsme se ještě vyšli podívat na vršek ke staré lípě, odkud je krásný výhled do našeho kraje.

V červenci roku 1999 jsme měli možnost podívat se na natáčení jedné scény filmu režiséra Trošky „Princezna ze mlejna II“, a

tak jsme letos chtěli panu Troškovi jako vděk popřát k jeho 50. narozeninám a předat mu malý dárek, vyšívaný zarámovaný obrázek jeho znamení zvěrokruhu. Výlet do jeho rodných Hoštic jsme dohodli na 19. května. Jeli jsme, přestože jsme se na poslední chvíli dozvěděli, že pan Troška doma nebude. Na návsi jsme auta zaparkovali a nejprve jsme šli na hřbitov ke hrobu Michala Tučného. Ten se nedá přehlédnout, protože jako náhrobek je na něm velký model klobouku a kolem jsou poskládány kamínky, některé i s podpisy.

Dozvěděli jsme se, které stavení patřilo Michalovi a kde bydlí Troškovi. Tam nás přivítal Zdeňkův otec, kterému jsme dopis s přáním a dárek předali. Chvíli jsme si s ním povídali, vzpomněli jsme na natáčení úspěšné trilogie filmů o slunci, senu a také jsme se dozvěděli, že někteří z místních herců již nežijí.

Výlet jsme zakončili návratem do klubovny.

Tradiční setkání klubů OS

Od tábořských oldskatů jsme dostali pozvání na setkání s nimi na jejich střediskové základně v Sezimově Ústí na den 10. června.

Rádi jsme je přijali a v uvedený den jsme vyjeli vlakem i auty. Skupinu, která použila vlak, přivítal v 9 hodin na nádraží v táboře br. Vančata a pak všichni společně pokračovali autobusem do Sezimova Ústí. Tam se sešli s místními členy OS i s ostatními oldskauty, kteří přijeli auty ze Strakonic, Písku a Prachatic.

Po srdečném přivítání bylo podáváno občerstvení a pak již byl nástup ke vztyčení vlajky. Zaseknutím sekery, tím byl pověřen bratr Navik, byl den přátelského setkání zahájen. Sestra Jančíková a bratr Wágner

nás seznámili s programem dne a tím i se soutěžemi, kterých se mohli zúčastnit samostatně jednotlivci. Byly to: přemísťování fazolí pomocí tyčinek, hod pytlíkem s pískem do kruhu, trefování hadrákem do otvorů v krabici, slalom s vajíčkem mezi brankami a házení šipkami do terče. Nejlepšího bodového výsledku dosáhl strakonický bratr Macner. Další soutěžení probíhalo mezi pětičlennými družstvy a spočívalo v několika disciplínách na způsob Svojsíkova závodu, vědomosti z historie, zeměpisu, přírody, pohotovosti a kimovky. V tomto klání zvítězilo družstvo Tábora, smíšené družstvo z Písku a z Prachatic bylo druhé a až na třetím místě byli Strakoničtí.

Vyhlášení vítězů bylo po obědě, ke kterému tábořské sestry přichystaly chutnou gulášovou polévku s chlebem, dále pizzu a kávu se zákusky.

Zábavný program byl připraven u tábořského kruhu, zatím bez ohně, protože na něj bylo moc horko. První scénku „Tyrolák“ předvedli táborští a pro nás to bylo zarážející překvapení, protože toto vystoupení jsme již vloni připravovali do programu na setkání, které se ale neuskutečnilo kvůli povodni. Dále sehráli Táborští pimprlové divadlo „O bratru Žižkovi“. My jsme do programu přispěli pásmem parodií na písničku „Šla Nanyňka do zelí“, jak by jí napsali někteří básníci. Bratru Samovi, který už oslavil osmdesátiny, jsme zazpívali písničku na melodii „My jsme ze Strakonic Samovi přišli říct, co mu přejem: štěstíčko a zdraví, ať je furt chlap pravý, to mu přejem. Ať Ti to pořádně hraje a zpívá, vždyť přece s písničkou, občas se skleničkou štěstí bývá!“

Pak přece jen došlo na opékání buřtů a zpívání u ohníčku, u kterého ale bylo pořád horko. Když překročil odpolední čas,

nastoupili jsme k sejmutí vlajky, abychom zakončili hezky prožitý den s milými přáteli.

Nejdříve se rozloučili ti, co odjížděli auty a skupina, která byla odkázána na cestování vlakem zažila pak několik trampot se zpožděním vlaků. Ale nakonec všechno dopadlo dobře a na zážitky ze setkání budeme vzpomínat.

Na schůzku 7. července jsme byli pozváni do Strašic k sestře Věře, abychom zase po roce zopakovali návštěvu místa jejího druhého domova. Domluvili jsme se, že pojedeme auty a sejdem se až na místě. Na poslední chvíli se někteří členové nemohli dostavit, a tak byla účast menší. Počasí bylo slunečné a ač jsme se těšili na koupání v místním koupališti, přece jen chladnější voda nás nelákala. Ke koupališti jsme došli menší procházkou se svahu za vsí a vrátili jsme se kolem pštosí farmy.

Pak jsme se usadili na zahradě kolem prostřených stolů a cokoliv jsme pojídali, nenechal si ujít malý Věřin psík Yorki a poskakováním na zadních nožičkách se dožadoval jakéhokoliv sousta.

Jezírko na zahradě doznalo od loňska vylepšení, jsou tam krásné lekníny a plavou barevné rybičky. Jen malý úhoř nepřežil. Na skalce rostou léčivé byliny a kolem plotu kvetou růže. Květinový záhon hýřil liliemi různých barev.

Na závěr hodování jsme opékali na roštu výborné klobásy. To už se den naklonil k večeru a bylo nutno pomýšlet na návrat domů.

Cestou jsme jeli ještě kolem další farmy, kde jsme viděli velké stádo jelení zvěře. Příspěvek do Kmenových novin o akcích strakonických oldskautů.

Hermanová

PRO ZAMYŠLENÍ

SEVEROČESKÁ DRUŽINA SO

měla svoji 22. schůzku poslední květnový víkend v Mimoni. Družina má dnes 44 členů, přítomno bylo 30. Radostně byl uvítán nestor družiny 91 letý br. Bob - Bednář z Chotyně. Den schůzky byl poznamenán neobvyklým jevem, částečným zatměním Slunce. Dříve se říkávalo, že je znamením nějaké katastrofy. Průběh schůzky však katastrofický nebyl.

Schůzka byla zahájena pod širákem v atriu Skautského domu Junáckou hymnou. Vodní skautky přivítaly hosty několika písničkami ze svého repertoáru. Skautští stařešinové odpověděli vodáckou „My pluli dál a dál“.

Po zasednutí v klubovně informovala přítomné o práci mimoňského střediska „Ralsko“ zástupkyně vůdce střediska sestra Berny. Je to zřejmě nejlepší středisko na Českolipsku. Většinu tam mají vodní skauti. Vodácká činnost je velice náročná, sklízejí v ní mnohé úspěchy, např. v pražském závodě „Přes tři jezy“. V okresním kole Svojsíkova závodu hlídky skautů a skautek obsadily druhá místa a postoupily do krajského kola. Pravidelně v červnu organizují Mimoňské pádlo. Je to závod, který svým významem a rozsahem překračuje hranice okresu. Není tu generační problém. Mají jediného „starce“, bratra Balúa-Řeháčka, který se mezi mladými vůbec nechová konfrontačně. Jako hostitelé byli Mimoňští vynikající, připravili skvělé pohoštění a patří jim dík.

Poprvé byli na družinové schůzce noví členové z Mladé Boleslavi, br. Zdeněk Pácha a ses. Hana Folprechtová. Byly projednány návrhy na nové členy z Litoměřicka (bratři Snětina, Vosáhlo, Kos a Grizzly Novák). Po doporučení litoměřických členů byly postoupeny všechny návrhy oddílové radě. Bratr Zálesák-Bezchleba navrhl, abychom se naučili zapomenutou „Poještědskou hymnu“. Br. Bóra-Vořech informuje o záměru instalovat v Novém Boru desku na paměť skautů padlých v boji za svobodu.

Před hlavním programem byla vyslechnuta prosba - modlitba stárnoucího Františka Saleského ze 16. století. Jeho slova jsou stále aktuální.

- Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.
- Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci.
- Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.
- Nauč mne, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych při tom nevrtal a neporučnickoval.
- Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat, ale ty, pane víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.
- Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku.
- Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mne trpělivě je snášet.
- Také se neodvažuji prosit o lepší paměť, ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich.
- Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.

Úvaha br. Kola-Šolce na téma „Tak se nám změnil svět“ byla sledována se zatajeným dechem. Morálka se vyvíjí v závislosti na době, místu a společnosti. V zápase Dobra se Zlem by skauti měli znát své místo. Scestná orientální láska ke smrti je nám cizí, v Evropě přece vládne láska k životu.

Dlouhá byla diskuse o záměru výkonné rady Junáka o plánu na nový výchovný program. V podstatě se ztotožňujeme s odmítavým názorem střediskového vůdce z Prahy 2, br. Václava Nehasila. Podle jeho připomínek jsme zformulovali i náš postoj a dáváme ho na vědomí vedení Svojsíkova oddílu, výkonné radě Junáka, br. Nehasilovi, náčelnictvu oldskautů, redakcím Kmenových novin a Skautingu.

Závěrem byla třetí renesance skautingu připomenuta Hutkovou písní „Krásný je vzduch“. Ta vlastně konec doby temna a skautské zmrtvýchvstání předznamenala. Před rozchodem bylo ještě pokřikem hlasitě proklamováno, že „na severu stráž, věrnou vlasti máš“.

Sir

Letní zamyšlení

(Příbram, 24. 7. 2003) Zamyslet se nad stránkami zpravodaje rakouských oldskautů Der Gildenweg bývá často velmi poučné. V posledním čísle se objevila zpráva o činnosti rakouských gild v r. 2002. Jestliže naše kluby OS při různých zasedáních přednášejí zprávy o činnosti, v nichž stereotypně opakuji údaje o počtu setkání v klubech OS, příp. vykonaných vycházkách, či výjimečně i výletech a jen málokdy o skutečné práci s kmeny mladých, potom zprávy o činnosti rakouských gild na prvním místě se mohou chlubit podporou „skautského hnutí mladých“, a to jak finančně či materiálně nebo přípravou výstav, koncertů, ale i lesních škol či přímou spoluprací ve střediscích či oddílech. Nedílnou součástí práce gild je i činnost na poli sociální politiky, včetně např. společného dárcovství krve či rozsáhlé pomoci postiženým přírodními katastrofami (např. povodně, sesuvy apod.), vč. návštěv nemocných „spolu skautů“ a jejich morální i materiální podporou, stejně tak jako podporou různých stacionářů. A v neposlední řadě je to spolupráce na kulturních projektech a setkáních v Rakousku i ve světě včetně ČR. Posoudíme-li zprávy našich krajských zpravodajů na Kmenové poradě z tohoto pohledu potom nevím, zda jsou naše kluby OS tak málo činné nebo o svých aktivitách nedokážou pravdivě i výstižně informovat. Nestojí to za zamyšlení?

Dr. Miroslav Moravec - Kudla

SKAUTSKÝ SLIB:

„A skautem zůstanu, co žít budu!“

Den 8. květen je státním svátkem Jako „Den osvobození“, o který se přičinili zejména odbojáři a vojáci na obou frontách. Mezi mnohými byl i skaut hrdina, plukovník Antonín Sochor.

Mimoňští skauti a skautky podnikají své výpravy do krásných prostorů lesů v okolí

Mimoně, které bývaly vojenským prostorem. Tam na rozcestí mezi Mimoní, Stráží pod Ralskem a Osečnou před více než padesáti lety dotlouklo hrdinné srdce skauta, šestatřicetiletého plukovníka Antonína Sochora.

Historie, která zavazuje

Antonín Sochor prošel se Svobodovou armádou cestu našeho osvobození od nacistů, z Buzuluku přes Sokolovo, Kyjev po Duklu.. Byl to hrdina. Při této bojové cestě napočítali lékaři v jeho těle 218 střepin munice. Byl vyznamenán 18 medailemi a řády, z nichž jeden byl „Stříbrný junácký kříž za vlast 1939 až 1945“ Šťastně se vrátil do osvobozené vlasti.

„V padesátých letech“ jej ale čekalo „doma“ několikrát prostrčené jeho služební auto, nainscenovaná havárie letadla, z kterého včas vyskočil, až po osudný srpen 1950, kdy došlo k autohavárii právě v mimoňském prostoru, za zatím ne úplně vyjasněných okolností. Říká se, že byl upřímný, čestný a nikdy nebyl komunistou. Ale příliš mnoho toho věděl a také znal realitu „sovětského socialismu“ a prožil dny „na Sibiři“.

Jaký byl Toník skaut

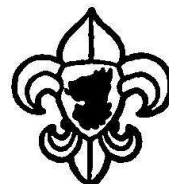
Našel jsem si písemné vzpomínky na Tonika Sochora, který ve svých klukovských letech skautoval v Duchcově a u nás přišel o život. Je stále vzorem našim skautům a skautkám.

Boža Šolín, bývalý vůdce oddílu skautů v Duchcově na něj vzpomínal: „Při schůzkách mě zaujal chlapec, který měl velký zájem o skauting. Byl to chlapec slabý, syn horníka, invalidy, který měl v Duchcově trafik. Rodina žila velmi chudě, měli čtyři děti. Pamatuji si, že Toník Sochor složil nováčkovskou zkoušku a slib někdy na jaře roku 1926. Jednou jsem

přišel do klubovny a byl jsem velmi překvapen. Klubovna byla vybitá a umytá. Celou ji s bratrem Pospíšilem vymalovali a upravili. Poněvadž měl oddíl tři družiny, měla každá družina svůj koutek a znak, a on je namaloval na stěny. Toník byl v družině „Racků“ a tak sehnal někde i vycpaného racka. Velmi často mě Toník překvapoval svými nápady a schopnostmi. Do schůzek chodil pravidelně a pilně se učil. Po několika kurzech si udělal tři odborné zkoušky, a hlavně ho zajímalo stopování. Toník vynikal ve všech skautských disciplínách, vždy byl první a velmi ctižádostivý. Celý rok pracoval na plánu příprav na tábor v Peruci u Loun a také ho uskutečnil. Peníze na tábor si opatřili sběrem starých barevných kovů, papíru a prodejem uhlí, které hoši nasbírali na haldách. Bylo na něj vždy spolehnutí.

Skautský slib Tonika Sochora.

Za okupace se přišel' rozloučit. Čekal na mě, když jsem šel z práce, omlouval se a podáním ruky mě sliboval, že skautsky slib nikdy nezradí a jak bude moci; přejde na druhou stranu a bude bojovat proti okupantům. Skutečně, pak jsem ho slyšel mluvit z rádia Moskva. Když se v roce 1945 vrátil, byla jeho první cesta za mnou, objímal mě, líbal a říkal: „Božo, skautský slib jsem splnil a skautskou výchovou jsem získal vše, co bylo zapotřebí v bojích. A skautem zůstanu, co živ budu.“

Autonehoda, nebo orlel smrti?

16. srpna 1950 začínalo největší cvičení Československé armády od konce války. Černý tudor uháněl nocí lesní cestou ve vojenském prostoru ke křižovatce. Pojednou se zprava vyřítilo auto. Zlomek

vteřiny, náraz, ohlušující rána. Až na šestatřicetiletého plukovníka Antonína Sochora, který seděl v tudoru vedle řidiče, nikdo nebyl zraněn. Sochor byl s těžkým zraněním hlavy a v bezvědomí převezen do nemocnice v Jablonném v Podještědí. Všechno bylo marné. Muž, který prošel nespočetnými bitvami, umírá. Historici a váleční veteráni v odpovědi nejsou ani dnes zajedno: Byla to nešťastná náhoda a nebo záměr?

V archivu se našel rozsudek. Svobodník Antonín Hlaváček, Sochorův řidič a vojín Karel Peška, který řídil nákladní vůz obsazený vojáky, řezali zatačku, nevěnovali pozornost jízdě dráze a zavinili havárii. Byli odsouzeni k odnětí svobody na tři a půl roku. V rozsudku se také píše o důstojníkovi, který seděl v Sochorově autě na zadním sedadle. Jeho jméno ani není uvedeno a neznal ho ani lékař, který po havárii Sochora v nemocnici ošetřoval. To je více než podivné! Stejně jako to, že Sochorův řidič, který nastoupil do výkonu trestu v Kutné Hoře, ještě téhož roku dostal dovolenku. Do vězení se ale už nevrátil. Po řidiči se pátralo, také jeden novinář. Zbytečně! Svědek nebyl k nalezení. Později Sochorův spolubojovník, generál Buršík řekl synovi Ludvíku Sochorovi: „Tátu ti zabili!“

Bude navždy skautim vzorem

Skaut, Toník Sochor je stále v mysli i mimošských skautů a skautek. Také jemu vděčí, že vůbec mohou dnes skautovat. Je stále vzorem pro svou píli, obětavost, čestnost, vytrvalost, ctižádostivost, ale také skromnost i otevřenost. Nikdy na něj nezapomeneme.

Jiří Řeháček, Balů

NÁVŠTĚVA TÁBORA

u bývalé Terčiny Hutě

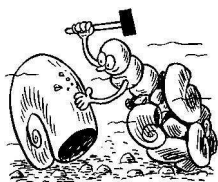
(KČT 74 A3) Původně jsme počítali s tím, že s Grizzlym projdeme texty připravené do Ročenky kmene 2003 a převezmeme jeho kresby pro užití do Ročenky, Kmenových novin, či Totemu a že s ním zajdeme na oběd do místní restaurace. Vyrukoval na nás s jiným návrhem: „Mám tady upečené kuře uvaříme si k němu brambory a zajedeme na tábor kousek za Žofínem“. Od Grizzlyho jsme vyrazili po jedenácté, vydali se po trase: Bor směr Šalmanovice (míjeli rybník Xerr), Byňov, Nové Hrady, Světví, Horní Stropnice, Černé Údolí, Žofín, Terčina Huť; (KČT 75 a 74). Pár kilometrů jsme museli po nepředstavitelně poničené silnici, jejíž protisměr byl již opraven, mnohé to lákalo jezdit v protisměru. Cesta trvala asi hodinu, většinu cesty znali, poslední úsek vedl po cyklostezce. Tábor pořádá středisko z Havlíčkovy Borové spolu s dětmi z Velké Bíteše.

Při příjezdu vidíme prosvítat stan a přes stromy u cesty, naproti nám do tábora přichází jedna družina z dopoledního programu, druhá je plně zaměstnaná přípravou oběda. Hned po příjezdu nás přivítali br. MUDr. Vladimír Ježek a ses. Blanka Fabriková. Děšť nás zahání do tee-pee. Většinou slouží k poradám, s ohništěm uprostřed umožňuje i večerní čtení apod.

Tábor leží v mírné stáni, v prostoru zaniklé obce Terčin Dvůr. Za lehkou bránou z tyčoviny stojí krytá kuchyně, otevřená jídelna a tee-pee. Vlevo na pokraji lesa tábor dívek a vpravo tábor chlapců s velkým hangárem. Je zde 25 účastníků rozdělených do dvou dívčích a dvou chlapeckých družin. Program ve většině dnů probíhá podle schématu, jedna družina je na půldenní nebo celodenní výpravě, jedna má program v táboře skládající se ze

skautské praxe, pozorování přírody apod., další družina je na pracích u lesní správy a zbylá má táborovou službu s vařením a hlídkami. Družiny jsou sestaveny pro tábor, jejich věkové rozpětí je od šesti až do sedmnácti let. Tento systém trochu snižuje soutěživost, ale současně vytváří silné pouto sounáležitosti všech věkových kategorií. Na oznamovateli vedle povinného táborového řádu je několik prací účastníků, zejména náčrtů z jednotlivých výprav, výsledky některých pozorování přírody a zajímavosti o vzniku a začátcích českého státu, jako nosného námětu táborového programu. Tábor má jednu zvláštnost, již den po vysvědčení se tábořiště hemží skautkami a skauty.

Dozvídáme se o velmi hezkých a zajímavých námětech i výsledcích pozorování studií. Některá pozorování se opakují na několika táborech: počítání výskytu druhů trávy, který se dost změnil, přibývání druhů brouků, housenek, motýlů, plazů, žab, ptáků i dravců. S velkým zaujetím sledují chrostíky, ti menší dokonce myslili, že jsou stejně jako mravkolvy výmyslem spisovatele Sekory.

Pozorování vzácné flóry jako jsou vstavače a jestřábníky, dokonce i lišejníky, kterých viditelně přibylo po zrušení továren na rakouské straně. Sledování rytmu množství šišek, výskytů myší, zmapování mravenišť, měření kyselosti půdy. Při svých pozorováních zjistili, že loňská voda odplavila místní raky, kterých zde bylo již poměrně dost. Nestal jsem si ty náměty i nalezené vzácnosti všechny zapsat, patří mezi ně bařovec duhový, několik druhů baboček. Námětů a výsledků by to bylo i pro profesionální přírodovědce.

V roce 1992 zde při hledání kamenů na kamna asi 150 m od tábora objevili zbytky sklářské huti. Českobudějovické muzeum zde uskutečnilo průzkum nechalo objekt zastřešit a opatřit plánkem zařízení huti a popisem činnosti. Terčina či Terezina huť zde byla v letech 1770 až 1797 vyrábělo se v ní tabulové a duté sklo. Dovídáme se také, co to byl šidloch, verštat či wadloch a že takových hutí bylo v okolí veliké množství. Chyběl tam jeden zajímavý údaj, že objeviteli byli skauti, škoda.

Na zpáteční cestě jsme si ve Světví odbočili k hradu Cukněstěj, protože na jeho opravu neměla obec prostředky, získal objekt soukromník. Je vidět, že se činí, poslední patro je obydleno, na všechny střechy, a že jich je požehnaně, jsou položeny nové tašky. Všechny prostory včetně příkopu jsou pečlivě vyklízeny, část oken již opravena a opatřena okenicemi, moc se nám to líbilo, Mauglí navrhl, že bychom se sem mohli čas od času podívat, abychom mohli sledovat postup prací. Než jsme se vydali na nákup do Chlumu, přišly se na hrad podívat také skautky z 1. oddílu Třeboň, všechny v nových krojových košilích, na jejichž táboře se byl Grizzly podívat před několika dny.

Gog

ABAHOA

V posledním čísle Kmenových novin OS byl otištěn článek br. Sonnyho o Melechovu, kde byla zmínka o oblíbené písni Abahoa, která byla také přezdívkou br. Karla Zaplelala - Přerovského a současně název tábora a okresního věstníku stálo v průvodním dopise.

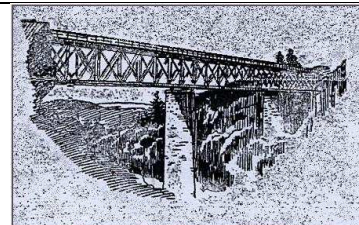
Již třicet let vychází věstník rady Junáka ABAHOA a co to znamená? Slovo Abahoa mělo několik významů, ale pro všechny byly spjaty s osobou vynikajícího

skautského činovníka Karla Zapletala - Přerovského, jehož skautská těžko ohebná přezdívka právě tak zněla. podle přízviska opravdu pochází z Přerova a pak někdy ve dvacátých letech nastoupil jako typograf do tiskárny Emanuela Čapka. Činnost tohoto starého skauta, jehož památky s úctou vzpomínáme, byla všestranná. Básně, výtvarné práce, písně, organizace roveringu, zástupce vůdce okrsku a znalosti přírody. Bez nadsázky lze říci, že život br. Zapletala byl plně zasvěcen junáctví a přesto, že opustil náš bratrský kruh před více jak třiceti lety, zůstává světlým místem v naší junácké paměti. Abahoa krom toho, že to byla přezdívka, byl také název roverského skautského tábora u Jevišovské přehrady roku 1948, který vedl, název zajímavé písně, kterou složil, a konečně i název věstníku okresní junácké rady. Tento věstník, který rediguje po celou dobu br. Milan Zeibert - Ježek je důležitým informačním zdrojem skautů našeho okresu. Karel Zapletal byl v letech 1945 až 1949 ozdobou skautských ohňů a jeho písně skauti a skautky zpívali. Do povědomosti veřejnosti se zapsal i tím, že u své chaty u Zlatomlýnského rybníka vytvořil skvostnou scénérii lesních duchů z materiálu výsypek zaniklých sklářských hutí z lesů v okolí Brodců. Měl ve svém konání i věrného skautského druha br. Karla Kožinu, který měl to štěstí, že se třetí obnovy Junáka dožil. Karel Zapletal měl i švagra podobného ražení, člověka s dobrým srdcem br. Jaromíra Čapka, bývalého vůdce střediska a velmi obětavého a laskavého junáckého činovníka. S obnaženou hlavou stojím u hrobu těchto ušlechtilých skautských bratří a s dojetím na ně vzpomínám.

(*Horácké noviny* 27. 10. 1998)

Harry

Abahoa

Napsal: K. Zapletal Přerovský

Tam, kde klene se nad peřejí most zvaný Abahoa,
tam se oči rozzářejí, ústa šeptají slova:

Uf, uf, uf, uf za zvuků tam-tamů -

Abahoa - Abahoa...

Až přižene se dravý proud, blesky, či bouře litá,
vzdoruj a stůj Abahoa, překvap nás nerozbita.

Uf, uf, uf, uf za zvuků tam-tamů -

Abahoam Abahoa...

Až proudy vod se rozlejí, utopí něžné kvítí,
stát budeš sama, Abahoa, uprostřed vlnobití:

Uf, uf, uf, uf za zvuků tam-tamů -

Abahoa - Abahoa...

Po čase zas přijdeme do čarovného kraje,
kéž opět vlajka junáků nad Abahooou vlaje.

Uf, uf, uf, uf za zvuků tam-tamů -

Abahoa - Abahoa...

HAVRANÍ SKÁLY

spolupráce generací

(*Nový Bor*) Na čtrnáctý den indiánského měsíce „prerijních růží“ budeme dlouho vzpomínat jako na den „rozhodnutí“. Lidé v Česku si referendem rozhodli, že chtějí patřit do evropského společenství.

Pro skauty a skautky ze severočeského, libereckého kraje to byl také den; na který budou vzpomínat i jako na den zkoušek svých vědomostí, zkušeností a dovedností ze skautské teorie a praxe. Probíhalo krajské kolo Svojsíkova závodu, které rozhodlo, kdo bude reprezentovat liberecký kraj na celostátním závodě.

Havraní skály ožily skautským mláďím

Do Nového Boru přijely vítězné družiny, z okresů celého kraje, aby prověřily své síly, vědomosti a znalosti a vybraly mezi sebou ty nejlepší. Přijeli skauti z Liberce, Semil, Jablonce n. N., Jilemnice, Mimoně,

Turnova, České Lípy, Tanvaldu a nechyběli ani domácí z Nového Boru.

Heslo Bud' připraven stále platí

K životu skautských oddílů patří pro všechny členy nejenom dodržovat všechny body skautského zákona, pomoc potřebným a slabším, včetně dobrých skutků, ale také různé znalosti a dovednosti pro táboření a celoroční činnost skautských oddílů. Proto každým druhým rokem si skautské družiny ověřují, co všechno znají, umí a dovedou a zda jsou dobře připraveny pro skautský život. Takovou zkouškou je právě „Svojsíkův závod“.

Ten ukáže, jak dobře znají skauti a skautky stromy, keře i květiny a jestli rozpoznají stopy zvěře a ptáků, když, jsou ochránci přírody. Umí dát první pomoc při uštknutí zmijí, zastavit krvácení atd.+ pracovat s mapou, aby se neztratili na výpravě a také signalizovat praporky. Připravit dříví, rozdělat oheň i za špatného počasí by mělo být samozřejmostí každého zálesáka, táborníka. Všichni musí mít to správné vybavení celé družiny a jednotlivce s krabičkou „poslední záchrany“; kterou doporučil svým hochům od Bobří řeky spisovatel a legendární skautský vůdce oddílu Jaroslav Foglar. Také dovedou členové v družině spolupracovat, jsou-li vytrvalí, odvážní, spolehliví a obětaví, jak plní své heslo „Bud' připraven!“ To všechno prověřuje právě Svojsíkův závod.

Boj o první místo

Krajská rada Junáka v Liberci se obrátila na osvědčené a obětavé, českolipské organizátory. Krajské kolo Svojsíkova závodu u Havraních skal bylo zahájeno čestným velitelem okresu bratrem „Sirem“ a předsedou Okresní rady Junáka v České Lípě bratrem „Sovou“. Člen ústředního štábu Junáka; bráška „Kovík“ při zahájení všem připomněl, že musí bojovat čestně, což by mělo být pro skauty samozřejmostí.

Po vylosování pořadí odstartovala jako první hlídka z oddílu „Naděje“ z Nového Boru. Poslední, patnáctá, se vydala na trať hlídka „Liberecké blechy“.

V krajském závodě byla letos pro všechny nejúspěšnější disciplína: připravit třísky, zapálit oheň pomocí tří zápalek a březové kůry a ve 12 minutách přepálit napnutý provázek 60 cm nad ohništěm. Všichni úkol splnili bez ztráty bodu, což se nikdy ještě v minulosti nepovedlo. Nejhorší disciplínou pro děvčata i chlapce bylo uzlování a u kluků i azimut a práce s mapou.

Na co budou všichni vzpomínat?

Rozhodně nezapomenou na výborný „Bobšův guláš“, který přidával i jako „nášup“ do ešusu všem účastníkům závodu bráška Racek. Zajímavou disciplínou byla jízda na lanové dráze ze skály, mezi borovicemi přes lesní jezírko. Děvčatům se zamotala hlava i žaludek při pohledu na simulované krvácení z tepny, i když se jednalo jen o červené potravinářské barvivo. Figuranti první pomoci byli přesvědčiví. při předstírání mdloby a i popálení ohněm. Obětavá českolipská sestra Kája, členka Svojsíkova oddílu nezapomene, že dostala. od skautíků první letošní hříbky, kováře, na smaženici. Kluci z Mimoňských „Lišek“ budou vzpomínat, že hned na začátku závodu zabloudili, takže nemohli najít ani start. Za to „Majda“ měla nejkratší čas vysílání signalizace praporky 2 minuty, kdy některým nestačilo ani 10 minut limitu. „Lachtani a „Jestřábové“ z Tanvaldu a Jablonce, kteří spali ve stanech v areálu závodu již v pátek si při úplňku měsíce a kytaře „Gyma“ i „Jedlíka“ u strážného ohýnku zazpívali skautské a národní písničky. „Myšky“ z Liberce dostaly nejvíce, celých 13 trestných bodů za neznalost stop zvěře a ptáků, o bloudění u potoka se snad ani

nebudou zmiňovat. Všichni budou ale jistě vzpomínat na prosluněnou pohodu a nová, upřímná přátelství.

Postoupili lepší z nejlepších

Do celostátního klání Svojsíkova závodu postupují ti nejlepší. „Modřinky“ z 1. smíšeného oddílu střediska „Řetěz“ z České Lípy a liberečtí „Tučňáci“ z 27. oddílu střediska „Mustang“.

Skauti nebyli na všechno sami

Díky sponzorům bylo možné odměnit nejenom vítěze, ale také všechny účastníky závodu a zajistit jim občerstvení a dostatek pití.

V odpoledních hodinách se skautky a skauti vraceli do svých domovů sice unaveni, ale spokojeni, že strávili krásné chvíle v bratrském a sesterském soužití. Všichni zvítězit nemohli, což ani nebylo hlavním cílem závodu: Ověřili si, co už všechno umí, znají, co ještě je třeba dohánět a zejména, jak jsou připraveni na junáckou stezku věčného mládí.

Jiří Řeháček

(Zkráceno pro Kmenové noviny)

NAVŽDY OPUSTILI

skautskou stezku

Po krátké, ale zákeřné nemoci opustil skautskou i životní stezku

bratr Ing. Václav Ludvík- Šula

z Příbrami, skautský činovník a vůdce LŠ OS. Jeho srdce přestalo bít v pondělí 28. července t.r. ve věku 72 let.

Po oznámení této smutné zprávy se slétlo několik vzpomínek, některé jsem vybral.

S lítostí předáváme zprávu o úmrtí bratra Václava Ludvíka. Byl to skautský činovník, jehož přátelské a obětavé pomoci v mnoha oblastech jsme si na ústředí velmi vážili. Smuteční obřad na přání zesnulého neproběhne, vzpomeneme na něj u skautských ohňů.

Vzpomínka ...

Bratr Ing. **Václav Ludvík** zemřel dne 28. července t.r. ve věku 72 let ...

Tak suše zní slova smutečního oznámení a jen málo z těch, kteří se před tablem pohřební služby zastavili, může vědět, že odešel nejen dobrý skaut, ale především dobrý člověk - bratr Šula z Příbramě...

Poznal jsem ho až v r. 1968, když jsem spolu s několika nadšenci zakládal na anonymním příbramském sídlišti 3. stf. Junáka. A za těch pětadesát let jsem měl možnost poznat skauta i člověka Šulu, mohu říci dokonale. Spojovalo nás i společné zaměstnání, i když jsme pracovali u rivalských podniků: Šula v Rudných dolech Příbram a já v konkurenčních Uranových dolech Příbram. Ale to se ve skautském životě vždycky ztrácelo. Šula svým povoláním žil, byl nejen velmi dobrý odborník a organizátor, ale měl i nebezpečného koníčka, kterého však bezpečně a odvážně ovládal, totiž pyrotechniku. Na jeho práce v tomto oboru nelze zapomenout. Byl horníkem tělem i duší a toto zaměstnání se změnami klimatu v dole i na povrchu se pochopitelně stačilo podepsat i na jeho zdraví. I když v době, kdy nesměl skautovat, a za skautské roky 1968 až 1969 tvrdě zaplatil postihem v zaměstnání, provozoval vodní turistiku, snad aby si provětral své zakouřené plíce, z cigaret i mdlých důlních větrů. Když pak v r. 1989 převzal vedení 3. střediska Junáka v Příbrami, důsledně využíval všech svých známostí, aby vybudoval dobré zázemí pro skauty na odstavené šachtě Řimbaba. Zatímco moje generace se v té době věnovala oldskautingu, Šula nejen vedl středisko, ale stačil i získat šedý šátek lesoškoláka na Selešce, aby pokračoval v IIS, což se následně vyplatilo při realizaci oldskautského školství a oldskautského vzdělávacího systému vůbec; to je jeho „dítě“. Jeho snahy

vyústily v uskutečnění prvního ročníku LŠ v r. 1998 v Hrachově a Červeném Hrádku. Především díky Šulově pracovitosti a obětavosti bylo možno vychovat v kmeni osmdesát dospělých lesoškoláků ve čtyřech ročnících LŠ OS a jedenadvacet absolventů první instruktorské lesní školy OS v příjemném prostředí na Onom Světě 2002/2003, jedenadvacet kvalifikovaných oldskautských instruktorů. Všichni, kdo jsme se Šulou v těchto skautských školách spolupracovali, včetně těch, kteří se v nich vzdělávali, jsme poznali jeho zarputilou snahu dát oldskautskému vzdělávání to nejlepší z dostupného a současně dát této snaze i lidský rozměr. Těžko se mi píše, takový byl bratr Šula.

Dr. Mir. Moravec - Kudla,

Nezapomeneme na Šulu

V pondělí 28.července 2003 opustil nejen rodinu a své blízké, ale i skautské hnutí bratr Ing. Václav Ludvík - Šula. Odešel tam, odkud není návratu a opustil skautskou stezku. My všichni, kteří jsme jej poznali, nemohli jsme v prvním okamžiku této zprávě uvěřit. Statečně bojoval se zákeřnou chorobou a ze všech sil se ji snažil oddálit, žel krutý osud zasáhl. Když jsme si spolu 18. května na kmenové poradě OS v Moravské Třebové podávali ruce na rozloučenou, netušil jsem, že levice si tiskneme naposled. Jeho oči vyjadřovaly optimismus a chuť do další práce. Poznal jsem jej jako vůdce Lesní školy OS v Hrachově i jako vůdce Instruktorské LŠ OS na Onom Světě. Když na posledním nástupu při ukončení ILŠ vyjímal sekýru a se všemi námi se loučil, tento skaut tělem i duší měl spolu s námi slzy v očích. Už nikdy neuvidíme jeho podmanivý úsměv a nikdy již neuslyšíme jeho moudrá slova, kterými k nám při vyřazení promlouval. Vždy se snažil nám být dobrým rádcem, který nám předával

své zkušenosti a my jej za to měli rádi a vážili si ho.

Domnívám se, že i celé hnutí, zejména kmen OS v br. Šulovi ztratil obětavého činovníka, který do poslední chvíle svého života žil a konal jako skaut. Jeho oblíbená písnička byla „Valčíček“. Hráli jsme mu ji a zpívali a on si „prohrábl“ své vousy a usmíval se, protože při zpěvu pookřál. Necht' Ti, bratře Šulo, tam na skautském nebi, odkud se na nás díváš a sleduješ, jak pokračujeme v Tvém díle, stále zní: „Hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál.“ Dne 2. srpna při zahajovacím táborovém ohni Brdské lesní školy jsme na něj vzpomenuli. Stejně tak to učinil Jiří Zikmund - Balú, místonáčelník ChK kmene druhý den při pobožnosti.

Jaromír Kupr - Anděl

Budeme vzpomínat Lime

S bolesti v srdci oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým, že nás navždy opustil náš milý manžel, tatínek, dědeček, švagr a strýc pan

Jiří Londin

Bratr Lim, obětavý skautský činovník a vůdce Lesní školy zemřel po krátké těžké nemoci ve čtvrtek 24. července t. r. ve věku 72 let. Rozloučení s drahým zesnulým bylo 31. července .

RŮZNÉ

Další skautská ulice

(22.6.03) Na Velké Ohradě, sídlišti ležícím nad Prokopským údolím Praze 13, slavnostně pojmenovali ulici po vůdci legendární Dvojky, Jaroslavu Foglarovi. Na chvíli ovládli Ohradu Rychlé Šípy, Bratrstvo kočičí pracky, Pleskač přilétl na svém létajícím kole, které představili herci z divadla Sklep. Vítěz běhu kolem rybníka David Vávra coby Dlouhé Bidlo upevnil, tabuli s názvem ulice spolu s poslancem Petren Bratským – Brácou. U rybníka vysadili zpěvák Honza Vyčítal s hercem Miroslavem Šimkem strom gingo, čtenáři foglarovek vědí, co tento strom symbolizuje. „Proto jsme založili Klub přátel ginga“; oznámil tajemník poslance Bratského a bývalý velmi úspěšný vůdce 9. oddílu Petr Krajánek – Lajna.

Podářená nepodářenost

V minulém čísle jsem dost podrobně vysvětloval, proč zařazuji články o Svojsíkovém oddíle do rubriky „Z klubů“. Reagoval jsem tak na ničem nepodložený názor, že kmen OS se pokouší tímto způsobem včlenit SO do své „struktury“. Výsledek nevyzněl asi nejlépe. Při lámání textu se samovolně posunul grafický titulek „**Pražská družina SO**“ do předchozího článku a nad zprávou z této družiny se objevil nadpis, který byl v rozporu s tím, co jsem tvrdil, totiž „**Pražská družina OS**“. Moc se omlouvám za tento nedostatek, upozornil jsem na něj i vlastní družinu a omluvil se i tam.

Gog

SKAUT JE OUT? Pod tímto názvem byl zveřejněn článek v červnovém 33. čísle časopisu Reflex, líčící pouť autora po skautských táborech. Jistě jej někteří z vás

četli a učinili si na něj svůj názor nebo se prostě jen divili.

Obdržel jsem od kapitána přístavu Poutníci z Kolína stanovisko přístavní rady. Z dopisu vyjímám: Jednání přístavní rady se zabývalo článkem a zásadně s některými pasážemi nesouhlasí, jelikož neodpovídají skutečnosti. Kamenem úrazu všeho je, že podle ústní dohody s uvedeným redaktorem, měla být jím zpracovaná reportáž předložena nám k přečtení, což se nestalo, a tím vznikly následující pochybnosti. Pro nás je to ponaučení, vyžadovat bezpodmínečně autorizaci reportáží.

Pozvání na tradiční kulturní akce

Neděle dne 23. listopadu

Koncert na Bertramce
Účinkuje prof. Jana Jonášová - zpěv
Zuzana. Němečková - klavír
Zahájení ve 14 hodin Vstupné Kč 20,-

Úterý dne 9. prosince

Adventní koncert posluchačů
Konzervatoře Jana Deyla
Zahájení koncertu je v budově konzervatoře na
Maltézském nám. 14 ve 14 hodin
Vstupné dobrovolné

Srdečně zve Mirek Pergler

Náčelnická pošta

Na této stránce uveřejňujeme drobné informace zpravodajů náčelnictva, které vás mohou zajímat. spíše takové, o kterých se nedočtete ve Kmenových zprávách. Pokud máte nějaký problém, otázku, týkající se kmene, pak stačí napsat, zavolat

nebo zamejlovat. Příslušný člen náčelnictva vám zde odpoví.

Asi jste již zaregistrovali, že byl konečně vydán „Odznak k 85. výročí vzniku kmene OS“. Získat jej můžete prostřednictvím okresních zpravodajů OS.

Ročenka kmene OS, začíná mít formu i obsah. Vyjde jako příloha kmenových novin OS č. 04/1.

Blíží se vyhodnocení vyhlášené akce „Dobré skutky“ k 50. výročí vzniku ISGF. Nezapomněli jste se zamyslet nad tím, čím se pochlubíte vy?

Hovoří se o možnosti vytvořit Příručku OS. Zaměření publikaci je jednoznačné, má sloužit praxi klubů a jejich vůdců. Názory na to co vše by měla obsahovat, se dost liší. Bude dobré slyšet názory vás budoucích uživatelů, osmělte se a vyjádřete to.

V rámci úprav nových předpisů skautských řádů a vyznamenání byla navržena aktualizace oldskautské Syrinx. Nepůjde o žádné překotné změny, ale spíše o potřebné úpravy.

Náčelnictvo projednává návrh na nové „vyznamenání“ kmene OS. Medaile „Za skautskou službu“ bude určena, jak její název naznačuje, především za službu skautskému hnutí.

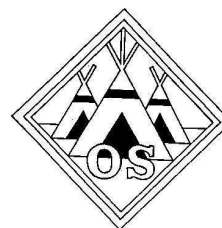
V Praze probíhá jednání o vytvoření filiálky JUN, současně se zvažuje nabídka

vytvořit filiálky v Ostravě a Českých Budějovicích, snad se podaří vyřešit všechno potřebné, aby mohly brzo sloužit skautskému „národu“.

SKAUT JE OUT? Mnozí z vás se asi seznámili s kontroverzním stejnojmenným článkem, v „Různém“ se dovíte více.

Loňské záplavy zabránily organizátorům uskutečnit sjíždění Rokytky. Letos se bude konat 10. ročník, program i trasa bude trochu poplatná popovodňové situaci. Účastnily se všechny věkové skupiny od nejmladších až po ty dříve narozené.

Kruh LŠ OS Milotín 2002 svolal na 3. až 5. října t.r. setkání. O místo pobytu se postaralo stř. Jaroměř s velmi zajímavým programem. Přejeme jim příjemné zážitky.

Často se mi stává, že si nepřišiji obálku k vašemu příspěvku a pokud nejde o pravidelného dopisovatele, rázem se stává váš článek anonymním. Prosím uvádějte své jméno a adresu přímo na svém příspěvku.

V každém čísle Kmenových novin najdete nějakou tu chybičku, přesto, že při jejich přípravě jsou texty podrobeny celkem třem různým korekturám. Tentokrát však došlo k velmi nepříjemné chybě v označení článku o Pražské družině SO, více v „Různém“.

Tisk. zpr. OS

Takový pel - mel

	a	b	c	d
1.	Obec Temelín leží v okrese			
	České Budějovice	Jindřichův Hradec	Tábor	Prachatice
2.	Pes, který neštěká, se jmenuje			
	samojed	foxhaund	basenji	lajka
3.	Jiří Voskovec se vlastním jménem jmenoval			
	Waldhammer	Waldhauser	Wachsman	Vajdar
4.	Terasových krasových Plitvických jezer je			
	12	13	15	16
5.	Spisovatel Karel Poláček zemřel			
	v koncent. táboře	na zaoceán. lodi	při autonehodě	spáchal sebevraždu
6.	Mušský je			
	rybník v již. Čechách	hora u Mn.Hradiště	zámek v záp. Čechách	obec u Mostu
7.	První transplantace srdce byla provedena			
	v USA	v SSSR	v Jihoafr. republice	v Indii
8.	Nad městem Most se vypíná vrch			
	Hněvín	Bořeň	Tupý	Ještěd
9.	Z následujících národních parků se jeden nenachází v Evropě			
	Thingvellir	Kanna	Šumava	Retezat
10.	Název staré mince „groš“ pochází z latiny a znamená			
	bohatý	tlustý	těžký	vzácný
11.	Pražské metro zahájilo provoz			
	1971	1972	1973	1974
12.	První metro začalo jezdit			
	v Londýně	v Chicagu	v Moskvě	v Paříži
13.	Tour de France je			
	cyklistický závod	štafetový běh	automobil. závod	závod voj. vozidel
14.	Hokejový rozhodčí má právo přeměřit			
	jenom hokejku	hokejku a brusle	celou výzbroj	jenom brankář.hůl
15.	Naše národní hymna byla vládou oficiálně uznána roku			
	1918	1919	1920	1922
16.	Máchovo jezero leží v okrese			
	Česká Lípa	Mělník	Děčín	Litoměřice
17.	Lidice byly vypáleny roku			
	1941	1942	1943	1940
18.	Výtvarným autorem opony Národního divadla je			
	Mikoláš Aleš	František Ženíšek	Václav Brožík	Vojtěch Hynais
19.	Otáčivé jeviště v přírodním divadle je			
	v Č. Budějovicích	na hradě Zvíkov	v Jindř. Hradci	v Č.Krumlově
20.	Anglie byla někdy republikou			
	nebyla	je republikou	byla, v 17. stol.	byla zač. 20. stol.

Gog 3.9.03

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- ISGF Fellowship Day Message 2003
- Electronic Bureau-Info of ISGF
- Spiritual Care at the Varin Meeting, Slovakia
- 4th ISGF sub Region CE Conference in Banska Stiavnica, Slovakia

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

Regular chapter oriented on excerpts from old patrol or troop chronicles and/or historic scout magazines. It is incorporated in order to help remind of various stories and the ways of exercising scout activities in the old times by using narrations by originally involved persons.

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc...

Náčelnická pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY

(Inset documents)

Indications on important occurrences within COSG and/or in the Scout Movement, international Scout/Guide activities...

- Speech at the National Scout Memorial
- K. Lesanovsky: Brief History of the Czechoslovak Scouting
- Jaroslav Foglar Foundation

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

---

Neprodejně, určeno pouze pro potřebu klubů OS.